

сѣше ѿ коренѣ ѿ тѣа цю ѿдѣше самъ, ѿ наглядѣваше ѿ. И по некол-
кѣ днѣи доиде момчето дома ѿ разбра, цю са оуработили; плачеше
горѣкѣ, ѿ така поиде да ѿ тражи, ѿ мыслилъ, ѿ говорилъ: се надѣамъ на
престѣа Бѣа, за цю не кѣ да ѿ ѿстави, какѣ ѿ прѣкъ цю ѿ не ѿста-
вила: за цю ѿмала голема надежда на Бѣоматерь, ѿ оу тѣа нощѣ ѿвѣлеса
Бѣомати на Марѣа оу видѣнїе ѿ реклай: Оутрѣ кѣ да доиде твоѿ мъжъ
вѣрнѣи, да тѣ вѣди дома, ѿ кѣ да тѣ престанатъ тѣа мъки ѿ неволи за
терпѣнїе твоѿ ѿ за вѣра твоѿ, цю ѿмашъ на менѣ. Сѣговорила Ма-
рѣа: Благодаримъ тѣ вѣща моѿ, тѣ не мѣ ѿставашъ оу неволи моѿ,
ѿма какѣ можемъ, да ѿмамъ совершена радость, когасамъ безъ рѣки,
ѿми пакъ не се ѿставамъ, на тѣбѣ се надѣемъ, такѣ говорила сосъ
смирнѣе; чѣе вѣща ѿ говори на Марѣа: Зѣми сѣ твоѿте рѣки; вѣгодатїю
сѣа моѣгѣ, тѣ се дарѣватъ, коѿ мѣ любатъ, ѿ коѿ привѣгнѣватъ подъ
покрѣвъ моѿ, сѣте доврѣ работъ зиматъ ѿ ѿме ѣ дарѣатъ. И оу
тоѿ часѣ Марѣа види своѿ рѣки цѣли ѿ здрави какѣ ѿ прѣкъ, когѣ бы-
де неѣсѣчени, ѿ коѿ може, да ѿзрече Онаѿ радость ѿ веселїе, ѿ сѣта
нощѣ стоѣла ѿ чинїла вѣгодаренїе Бѣоматери, ѿ читала Бѣе двѣ радѣи-
сѣа: какѣ ѿ сѣтїи патъ ѿмала хадѣтъ сѣ великимъ оумиленїемъ ѿ сокрѣ-
шенїемъ грѣа; на оутрото дошелъ мажотъ ѿ ѿ ѿ видѣлъ, ѿ се покло-
нилъ, ѿ ѿ пригѣрналъ ѿ радости, ѿ не можѣлъ, да проговори ѿ плачь:
ѿ когѣ ѿ видѣлъ сосъ здрави рѣки, ѿ развѣмѣлъ, за цю ѣ това доврѣ оу-
чинїла престѣа Бѣа, прослави Бѣа ѿ прѣтѣю Бѣѣ, ѿ се вратїха дома
сосъ неизречѣнна радость. И бацѣа мѣ оучинїи прѣзаникъ на престѣа
Бѣа, да прѣздѣва момчето ѿсьмѣ денѣа, ѿ да се вѣгелїи ѿ сокираѣхасѣ сѣч-
кѣите прѣѣтели нѣхнїи ѿ чѣдѣхасѣ ѿ прославляѣхѣ Бѣа ѿ престѣа Бѣа; по
това после потражїи ѿ фанѣ, да ѿспытѣва Господѣра за сѣта ѿжовна
кнїга: тогѣа Марѣа фатїи, да казѣва, коѿ ѣ себѣвъ былъ на нѣината
мѣка ѿ страданїе, ѿ рекла: До сѣга самъ тайла: но акѣ ѣ Бѣѣа,